

[Edel Saunte.]

vi alle må gøre vort bedste for at få det gennemført så hurtigt som overhovedet muligt.

Krogh: Som den ærede ordfører for socialdemokratiet indledningsvis bemærkede, er det lovforslag, vi her behandler, en yderligere udbygning af det forslag, den højtærede socialminister fremsatte her i tinget den 10. december forrige år, og jeg vil derfor henvise til de udtalelser, jeg som ordfører for mit parti fremsatte i tingets møde den 17. januar om en stor del af indholdet af det nu fremsatte lovforslag. Hvad jeg dengang fremhævede som mit partis stilling vedrørende ansættelse af en øget stab af lønede socialrådgivere for de lokale børneværn, vedrørende oprettelse af en specialdomstol og om oprettelse af rådgivningsklinikker, fastholder vi stadig.

Angående de nye bestemmelser, der nu er indarbejdet i lovforslaget, vil jeg i dag nøjes med at fremsætte følgende principielle bemærkninger.

Med hensyn til forslaget om ændring af børneforsorgens centraladministration, hvor efter denne omdannes til et direktorat i stedet for som nu at være underlagt en overinspektør, har vi i og for sig ikke principielle indvendinger at fremføre; men vi vil anse det for nødvendigt under den kommende udvalgsbehandling at indhente nøjere præciserede oplysninger, både om hvilke forandringer og eventuelt hvilke udvidelser af embedsstaben det vil medføre, og hvilke økonomiske konsekvenser det vil drage efter sig. Lovforslagets bestemmelser om den decentralisering, der foregår ved at henlægge en del af sagerne til afgørelse ude i amterne, kan vi bifalde.

I lovforslagets § 150 A bestemmes det, at socialministeren nedsætter et udvalg til behandling af pædagogiske og økonomiske spørgsmål. Det er for os at se ønskeligt, at den økonomiske sagkundskab bliver noget stærkere repræsenteret i dette udvalg, enten det så skal ske ved en udvidelse af udvalget eller ved visse udskiftninger af udvalgsmedlemmer inden for den foreslåede ramme. Det er nemlig således, at medens der næsten altid og overalt er almindelig tilfredshed vedrørende de pædagogiske spørgsmål inden for børneforsorgen, er der til gengæld ikke

helt sjældent økonomiske problemer, der brænder på, og for børneforsorgens egen skyld må det være ønskeligt at få tilvejebragt den størst mulige økonomiske sagkundskab i forbindelse med det spørgsmål.

Her er der et enkelt område, jeg også lige vil have lov til at drage frem, selv om det i og for sig ikke berøres direkte i lovforslaget. Mig bekendt er det sådan, at man ude omkring på børnehjemmene har et rådighedsbeløb til årlig vedligeholdelse, et rådighedsbeløb, der vist i almindelighed er fastsat til 1,5 pct. af brandforsikringssummen, eller hvad det nu er for en sum, man bruger som basis. Denne bestemmelse om et rådighedsbeløb for det enkelte år vil naturligvis undertiden medføre, at man henimod årets slutning, hvis man ikke har fået brugt hele beløbet, tager under overvejelse, hvilke anskaffelser eller hvilke reparationer man kan gennemføre inden årets udgang, så hele rådighedsbeløbet bliver benyttet. Det ville sikkert være praktisk, om man i stedet for fastsatte beløbet for en lidt længere periode, en 3-, 4- eller 5-årig periode, så en forstander kunne disponere noget friere og kunne sige: jeg vil spare op i et år eller to, så der vil være et større beløb til en reparation, til en samlet forbedring af institutionen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ville være en bedre økonomi og ville give en bedre udnyttelse af de beløb, der anvendes.

Jeg vender tilbage til selve lovforslaget. Jeg finder i § 154 en ny bestemmelse om indførelse af børneværnskonsulenter. Også vedrørende denne bestemmelse vil vi tilsige en saglig og velvillig behandling i udvalget, men her som ved spørgsmålet om oprettelse af et direktorat må vi have nøjere præciserede opgivelser både om, hvor mange konsulenter den højtærede minister regner med, og om, hvilke udgifter ordningens gennemførelse som helhed vil medføre.

Lidt længere fremme i lovforslaget, i § 160, findes der en bestemmelse om indretning af specialafdelinger eller institutioner for unge med særlige adfærdsvanskeligheder. Der ligger sikkert her en opgave, som det vil være rimeligt at søge løst, men bestemmelsen må i den foreliggende udformning siges at være en rammebestemmelse, der rummer ret vide muligheder. Vi må derfor forbeholde os vor stilling, indtil der forelig-